

L'ENTREVISTA

Judit Benages

“No crec en la crisi de la lectura. A qui li agrada llegir sempre el veus amb un llibre a la mà” Berta Jardí

Va néixer a Barcelona però diu que té 'el cor partit' amb el Penedès. Com és això?

Els meus avis materns eren tots dos de Vilafranca però la meva mare ja va néixer a Barcelona i jo també. Ara bé, tinc arrels penedesenques i, a més, fa 15 anys que la meva parella, que és penedesenc, i jo vam decidir venir a viure al Penedès. Teniem l'opció d'establir-nos a Barcelona o al Penedès i ho vaig tenir clar perquè és la terra que m'estimo.

Ara publica el seu tercer llibre però quan va començar a escriure?

He escrit tota la vida, no recordo el primer cop, però sempre compaginant-ho amb temes de gestió cultural i comunicació. He estudiat filologia però m'he dedicat al sector de la comunicació en l'àmbit cultural. Vaig ser directora de les Joventuts Musicals de Barcelona durant 13 anys, després vaig estar al departament de comunicació de l'Obra Social de La Caixa i també vaig ser la cap de publicacions de l'Obra Social, entre d'altres coses.

Caram! I entre tanta activitat tenia temps per escriure?

Sí, anava fent quan podia sempre que la meua vida professional em deixés i com que la feina m'apassionava

Berta Jardí és barcelonina de naixement però penedesenca d'adopció, i de cor. Especialista en temes de gestió i comunicació cultural, Jardí acaba de publicar el seu tercer llibre: 'Un concert memorable', d'editorial Columna, que explica com un petit poble de Catalunya es prepara per fer un concert homenatge a Eduard Cabestany, a qui volen fer fill predilecte. L'Eduard ja fa temps que no viu al poble però viatjarà fins a la vila amb el seu assistent, Waldemar. Ara bé, les coses no sortiran com estaven previstes i tot un seguit d'errors i confusions convertiran el concert en... memorable. Un relat irònic i fresc, amb humor molt 'British' i, a estones, una mica surrealista. La presentació es farà en breu a Vilafranca.

el meu objectiu no era publicar les meves obres. Però, de fet, de mica en mica vaig anar fent i 'Un concert memorable' és el meu tercer llibre. En vaig fer un titulat 'Carnaval' que va publicar La Magrana i després vaig treure 'La portentosa vida del sastre Bariloche'. També he escrit narracions en suplementos literaris de diaris i revistes nacionals i dels Estats Units.

Tenen alguna cosa en comú les seves tres obres?

Sí, comparteixen la ironia, l'humor... és una narrativa en la qual busco centrar-me en temàtiques que potser no són realistes i en les quals la clau és l'humor. Són obres àgils i divertides perquè vull que la història atrapi el lector.

Com va gestar 'Un concert memorable'?

Els meus tres llibres no són novel·la històrica que obliga a una documentació o recerca concreta sinó que és creativitat total. El que jo vaig fer és crear a partir d'una imatge que em ballava pel cap d'un compositor i el seu assistent. A partir d'aquí decideixo complicar-los la vida, posar-los entrebancs i fer una història divertida mentre explico com preparen el concert d'un poblet inventat a l'interior de Catalunya. Jo realment veia el compositor i el seu assistent al meu cap i a partir d'aquí dius: alguna cosa haig de fer! I em vaig posar a escriure. Ara bé, com a tots els llibres el que potser pensava que era la part important potser ha acabat sent secundària perquè els personatges creixen, o al revés. És una història fruit de la meua imaginació

que et transporta i passes moments realment molt divertits.

Quan de temps ha estat escrivint aquesta novel·la?

He tardat tres anys perquè l'he retocat diverses vegades, l'he deixat també reposar i he mogut peces...

Això és el que tarda normalment o depèn del llibre?

No hi ha una fórmula màgica, tant de bo, perquè passes processos més o menys actius. Depèn de moltíssimes coses.

Tot i que sempre ha escrit, és des dels últims anys que comença a publicar... Creu que la crisi afecta especialment el món de la lectura?

Jo no crec en la crisi de la lectura. No crec que n'hi hagi tanta com es diu. Sí, és veritat que tanquen llibreries, moltes històriques, però potser perquè el model de gestió no és el correcte. Però continuament se n'obren de noves, a les biblioteques es fa una gran tasca i hi ha molts clubs de lectura... A més la xarxa en va plena i hi ha moltíssima activitat.

Parlava de la xarxa.. No la veu com un 'enemic'?

No! I fer-ho seria un error... Quan parlo de la xarxa vull dir que hi ha molts blogs i gent que escriu. Potser hi ha crisi davant l'extraproductió que hi ha, però no més que en altres sectors. A qui li agrada llegir sempre el veus amb un llibre a les mans. El llibre electrònic i en paper poden conviure perfectament i el primer és un avanç clar en molts gèneres i ens hem d'adaptar. L'important és la literatura i que la gent llegeixi. El suport és indiferent. No s'ha de demonitzar.